

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XIX. Die Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

in illa scriptum : *Laudent nomen eius.* Vbi pro tribunali se verberatum ait; sed recreatum simul à Iudice amplexu & lætitiâ, quam non poterat explicare, sentiens amoris diuini astu accendi se magis ac magis; aded vt velut in extasi exclamaret: *Virga tua, & baculus tuus ipsa me consolata sunt* PP. Iacobum Bertric, Stephanum Binet, Petrum Coronum aliâs intueri sibi visus, petiit ab ijs commendari Cruci,

vt eius ciuem atque discipulum. Aliâs in officinâ Crucibus coopertâ mirè sibi obiectâ librum sibi præberi vidit qui contineret *Illustres pietate viros, & fortia bello pectora*; quæ verba tunc audita, eius animo altius hæere infixâ, ad imitationem Crucis. Inde illi amor Crucis, & Litanix è Crucis titulis concinnatæ, ac ea ipsa quæ patiebatur tormenta pro illorum, à quibus patiebatur, salute oblata.

Liber.

Imitatio.

XIX. DIE OCTOBRIS.

FRANCISCVS

MORENVS COAD.

Hispanus
diei incerto,
1606. ætat.
72. So. 46.
B. P.

CVM ab ordine religioso alienus Cesset, rogauit aliquando Deipatam vt ei cor mutaret: postridie eadem quâ pridie orarat horâ cor ex alio aliud, id est, ad religionem aliquam capeffendam inclinatum, sensit. Semel atque iterum sine veste nostrâ foras in plateas prodire petiit, vt se peruinceret; impetrauit, stipem corrogauit, & stulti nomen atque cachinnos retulit. Post has victorias Deipara cordi eius se sistere atque ita loqui ei est visa: *Ego ero Mater tua, & protegam te.* Atque ab eo temporis articulo se tenerimè propensum erga illam sensit. Tota eius industria in eo versabatur, quomodo se totum Deo vnice deberet dare ac vndequaquã transcribere. Aiebat se esse in paradiso, neque sibi oneri esse tot officia quibus distinebatur. Manè tantum sibi de somno decerpebat, vt sæpè 4. horas orandi studio daret; cuius magno desiderio & veluti fame tenebatur. Exultabat inter labores, & cum Deo sermones inflammatos miscebat, magno de Dei Majestate lumine, magnâ di-

uinarum rerum peritiâ imbutus, & ad ea quæ imperabantur volans incredibili cordis ardore, vt sibi aliquando velut in tertium cælum abreptus videretur, cum in re quadam difficili hilarè paruisset. Cum ei onera oneribus adderentur, & plecteretur quod currere aliquando visus esset (vt ægris quatuordecim quibus seruebat vnicus satisfaceret) gestiebat, & hunc sibi rosarum esse lectulum gloriabatur. Ardebat toto pectore amore Dei, aiebatque Superiori, se vri; adedque vexari se petebat vt illi amor ac patiendi desiderio pabulum præberetur. Eas vlcerum sordes quas maximo-perè horrent stomachi etiam minimè delicati, ex ægris haustas, manu, & ore tractabat, fel palato, dorso aculeos, corpori reliquo cruciatus alios multifariam adhibebat. Inter plantas oculicis molestas, adedque inter spinas cum S. Benedicto se nudum aliquando versabat. Respirare sibi videbatur si insigne quodpiam se affligendi genus à Superiore obrineret. Cum scrupulis, & capitis dolore è laboribus quibusdam concepto afflictus orare non posset; post exercitia sine vilo spiritus solatio absoluta, misericordiam postulabat & peccatorum veniam

Obedient.

Amor Dei

Mortific.

Crucifixus

Oratio.

veniam à Crucifixo. Et tunc dulcissimè illi (vt ei videbatur) respondens Christus: Et cur ego cruci huic affigi me volui, nisi vt te amarem, tibi que ignoscerem, Aliàs, dolores illi omnes abstulit Crucifixus. Ad B. V. de penna peregrè profectus, arcto silentio vsus est per iter vnà cum socio honori Virginis. Morbis licet ingrauescentibus, tamen cum docendis paruulis adhiberetur vires vtrunque recepit, & fuit ad illud vnus mirum planè in modum idoneus. Docebat illos coram B. V. imagine quotidie in conscientia diligenter inquirere, atq; Dei Matrè vnice colere. Vnde mira ac tenera in paruulis visa sunt huius pietatis exempla. SS. Sacramentum quinque quotidie visitabat, & pro se ac Sociis donum perseverantia postulabat. Labore quopiam perpetrato, *Saluo Regina* recitans perseverantiam, & mortem felicem petebat. Si quando otium pinguius nancisceretur, etiam octo rosaria exequabatur recitando. Sapè se introspiciebat, an & quantum in hac erga Dei Matrem pietate proficeret. Si qua illum, vel alium necessitas vrgeret, nouendialibus obsequiis in honorem Deiparæ institutis opem illius implorabat. Quacunque horà excitari à somno vellet, custodem Angelum sic alloquebatur: Angele mi, tali horà me excites oportet, amore quo flagras erga Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum. Et verè excitabatur: & quidem aliquando tantum strepitu, nonnunquam verò nominatim vt ei videbatur, ab eo vocatus. Quin etiam noctu aliquando ei Angelus lucernam accendit, vt ferunt. Animabus purgatorij integrum indulgentiarum conscriptum catalogum applicabat; & omnia quæ agebat, iis donabat; exceptis illis quæ ad obedientia intentionem imperantur. Nec semel illas se illi spectandas, cum ei gratias

agerent, fama est præbuisse.

Vt se emendatè perficeret, sexies conscientiam examinabat quotidie; cui rei sua tempora assignabat. Dei præsentis vnice atque assidue memor, oculum aliquando miro modo sibi ostensum vidit tam vigilem, vt eum nihil omninò latere potuerit. Silentij tam fuit retinens, vt diceret; si quando res sesqui verbulo expediri possit, non esse duo verba adhibenda. Et quò minus torquebatur, eò diuina facilius percipiebat. Aiunt illum cum Deipara per semi horam aliquando, locutum, & odoribus fragrasse conclaue. Per biennium in orando nihil suauitatis perceperat, & ecce à Christi coram æterno Patre orantis imagine dulcissimam in corde vocem audiuit quæ aiebat: Huius causâ quem vides tua tibi æternus Pater peccata ignosceat. Inde illi suauissimæ in animo coortæ deliciae diebus pluribus durare. Plura de illo in vita ad annum 1606.

GONSALVVS

IVSTE. COAD.

PRÆter magnas paupertatis, ac se vexandi artes, fuit pietatis in Deiparam, & patientia singularis. Ingens plaga carnem illi magna ex parte intabum conuerterat, ad eò vt Indus qui eum curabat diceret os quoque illi sensim putrescere. Quare Gonsalvus præcepit os eâ parte quâ erat putridum malleolo contundi, ac eam partem tolli. Sed ne id amplius fieret vetuit Patrum quispiam qui tam inusitatum & medendi & patiendi genus obstupuit eò tunc appulsus cum Indus ossis putridi partem raderet, atque contunderet. Hostiliter tractabat corpus in omnibus, orans inter labores, ac semper. Iussus est aliquando confessorio

Examen.

Præf. Dei.

Silentium.

B. V.

Oratio.

Hispanus
in Paragua-
ria incerto
mense aò
die anno
1638. aetat.
60. Soc. 21.

Patientia.

G G g

fessario

B V.
Itr.

fessario suo, sibi Christum & eius Matrem sanctissimam per dies plures inquiete spectabiles adfuisse. Alias benè manè cum Patre quopiam foras ibat, & cælum admirabili pulchritudine amabile vidit, & vocem inde venientem audiuit: Hic semper cum Sanctissima Virgine habitabis.

P. P E T R V S

VENVSTVS.

Italus ad
Biunonam.
19. Octobris
1564. ætat.
41. Soc. 18.

A Sancto P. Ignatio in Siciliam missus, Nouitios istic religiose instituit; ac digna egit Apostolico viro pro sanis & agris, & probis & improbis. Inter alios Rogerium quendam Sacerdorem (hominem ob flagitiosam vitam nomine illo sacro indignum) suauiter, acriterque non semel quâ monuerat quâ rogârat, vt offen-

diculo probis oculis auribusque tandem esse desineret; eundemque optima promittentem, Duci eius loci commendârat. Porro ad aleas iterum, aliaque probra relapsum, iterum commonefecit, vt saperet. Sed ille monitoris impatiens, & timens ne Duci quoque importunus hic monitor aliquid forrè suggererit, suggerarum consilij, monitorem de medio tollere constituit; atque hoc die ruri, domum ex agro redeuntem in itinere, à tergo tertio in capite vulnerauit. Repertus Petrus à Biunonensibus, cum volutaretur in sanguine, atque num facinoris autorem nosset rogatus, affirmavit, sed vt proderet induci non potuit, cum diceret: Sinite illum: Deus ei ignoscat. Simulque breui IESV nomen ingeminans expirauit; magno sanctimoniz nomine post se relicto.

Charitas.

XX. DIE OCTOBRIS.

P. BERNARDVS

VENEGAS.

20 Octob.
Hispanus
Montillæ.
1572. ætat.
71. Soc. 14.

Hic olim infans in puteum profundum ceciderat: sed illum diuina Mater seruaui illesum. Cum summæ quædam authoritates illo arbitro vterentur ad conscientias expiandas, nihil idcirco remisit de ardore quosuis inopes libentissime audiendi, labore longo, atque difficili. Quare cum è graui quodam morbo audiendi facultatem perdidisset, dolebat suas vices quod pauperibus opem ferre non posset. Semper tamen tenerâ quadam fiduciâ confidebat fore vt id per Dei Matrem à Deo impetraret. Nec sua illum sefellis fiducia. Pridie Immaculatæ Conceptionis

Matris Dei plenam audiendi facultatem recepit. Et vt gratus esset; decreuit deinceps diuinis inspirationibus impensè parere; quod eam penam suo in diuinis languore se commeruisse putaret.

Inspirat.

P. GEORGIVS

SCHORICHIVS.

Humil.

B V.

A S. P. Ignatio Societati adscriptus, à culinæ officijs ad literas ingenium transferre est iussus. In Germania postea pro fidei Orthodoxæ sanctimonia fidelis operarius multa gessit; ideòque Dux Albertus pro populis inferioris Bauariæ ad fidei Catholicæ veritatem reducendis illum delegit; id quod ille fecit feliciter,

Germanus
Badenz. 20.
O. R. 1572.

Fides.